

معماری سبز برای طراحی مجتمع اقامتی-توریستی برای گردشگران منطقه پارس آباد مغان

محمد عدالتخواه¹ ایلدار فتحی اجیرلو²

1- عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال، ایران،
mohamadedalatkhah@yahoo.com

2- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال، ایران،
Eldar.Fathi@gmail.com

چکیده :

با آغاز بحران انرژی در جهان در دهه هفتاد، عصر پایداری آغاز شد. از آن زمان به بعد، مفاهیم اعم از انرژی، محیط و اکولوژی به عنوان پارامترهای کلیدی طراحی و معماری شناخته شدند و از آن به بعد، این نگرش در توسعه پایدار در ابعاد تک بنا و شهر مد نظر قرار گرفت. در بحث توسعه پایدار و به طبع آن معماری پایدار (معماری سبز) اینکه هر ساختمان باید با بستر و محیط طبیعی پیرامون خود تعامل داشته باشد و به امری بدیهی مبدل شده است.

توسعه ی پایدار شهری به عنوان جزئی از توسعه پایدار بر استفاده ی معقول از منابع طبیعی استوار است. که در این میان تبلور گردشگری این فرصت را فراهم کرده است تا هر مقصدی جهت بهره جستن از منافع حاصل از گردشگری امیدوار باشد. و با ایجاد فضایی برای جلب افراد، و خلق مکانی با برنامه های جذاب و مورد توجه و امکانات رفاهی و تفریحی متنوع که مطابق با فرهنگ و سنت بومی منطقه باشد. در این تحقیق با استفاده از مدل سوات : نقاط قوت، ضعف، فرصت ها و تهدیدهای پیش روی گردشگران شهرستان پارس آباد مغان مورد بررسی قرار گرفته شده و جهت توسعه ی هر چه بیشتر آن راهکارهای استراتژیک ارائه شده است

نتایج حاصل از چنین مطالعه نشانگر امکان طراحی و ساخت چنین مجتمعی اقامتی-توریستی و تفریحی در شهرهای کوچکتر همانند پارس آباد مغان بر اساس استفاده از مفاهیم معماری سبز و پایدار است.

عوامل بالا باعث شد که اقدام به طراحی مجتمع اقامتی - توریستی و تفریحی و بدلیل ویژگیهای منحصر بفرد منطقه رود ارس محل مجتمع اقامتی-توریستی و تفریحی در این منطقه پیشنهاد شود.

واژه گان کلیدی:

معماری سبز ، اقلیم ، طراحی مجتمع اقامتی ، گردشگری ، پارس آباد مغان